

عارف رشید

انتخابات افغانستان و پیامد های آن

انتخابات افغانستان در مقطع زمانی فرا می رسد که بنابر دشواریهای که دامنگیر زنده گی مردم و جامعه افغانستان است و هم مردم متشکل از اقشار و گروه های مختلف جامعه افغانستان هم دچار پرابلمهای زیاد چون بیکاری، فقر، گرسنه گی مرگبار، بی خانه گی و آواره گی ناشی از عواقب جنگهای خانمانسوز سه دهه اخیر و همچنان حوادث طبیعی و عدم توانمندی مردم در علاج و تداوی امراض و عدم دسترسی اکثریت مردم افغانستان در قراء و قصابات به دوکتور و معاینات و ادویه مجوزه و در برابر بیگانه بودن کارمندان دستگاه دولت و نظام آقای کرزی برای مردم و موجودیت فاصله بعید بین مردم و بیروکراتهای دولت و وجود بیروکراسی، رشوه، فساد گسترده در تمام بخشهای دولت، و سوی استفاده از پُست دولتی.

تفاوت فاحش بین کارمندان سطوح مختلف دولت در رابطه به حقوق و امتیازات وظیفوی شان و پرابلم بزرگ و عظیم برای آن عده از هموطنان عزیز ما که اقارب و خویشاوندان نزدیک شان را در دولت در پُستهای عالی و متوسط ندارند و هم اگر از ثروت و سرمایه کافی برخوردار نباشند، باید رنجهای زیادی را در برابر اجرای کارهای شان در دستگاه دولت به دوش بکشند و روزهای درازی را سپری نمایند. همچنان هزارها پرابلم در زنده گی شخصی، فامیلی، منطقوی، قبیلوی، قومی و ملی چون سایه وحشتناک بالای مردم افغانستان سایه افکنده است.

پرابلم عمده و اصلی که هر روز امیدواری هر انسان وطن عزیز ما را از آینده شان به یأس و ناامیدی می کشاند و خامت جنگ، تلفات روز افزون غیر نظامی در هر دو طرف منازعه، گسترش یافتن نفوذ تروریسم و نفوذ طالبان در سایر مناطق که در آن جا صلح و آرامش وجود داشته است و همچنان مصاب شدن هزاران تن بنا بر عوامل فقر و بیکاری و عدم مصروفیتها و سرگرمیهای سالم در زنده گی شان و جامعه، به مواد مخدر و سایر دخانیات است.

بلاخر ده ها و صدها پرابلم حاد اجتماعی و ملی کشور است که همه مردم را در تخیل و تفکر تغییر نظام و حکومت و دستگاه فاسد دولتی فرو برده است و همه روز شماری می کردند تا چطور و در کدام از مقطع زمانی زمینه تغییر و دگرگونی نظام برای شان دستیاب خواهد شد و تغییرات را در نظام و جامعه و در زنده گی خویش به صورت نسبی شاهد گردند.

با فرا رسیدن روز انتخابات و کمپاینهای انتخاباتی که مردم منتظر اش بودند، توقعات و پیشبینیهای شان طوریکه از جریان کمپاین انتخابات دیده می شود و معامله ها و سازشهای برای بقای قدرت و هم به قدرت رسیدن اشخاص و افرادی که جای مناسب مسلک و تخصص شان در سطح بالایی در پُستهای عالی دولتی وجود ندارد، عصر و زمان هم مجال و فرصت جاگزین شدن دوباره شان را در صدر کشور از بین برده است. ولی آقای کرزی باز هم با مصارف گزاف پول، میخواهد در جهت مخالف و برعکس خواست و وقت عمل کند و نیاز زمان و تقاضای عصر را با پرداخت پول، معاملات و سازشهای عوامفریبانه به عقب برگردانند.

اگر آقای کرزی کدام برنامه انکشافی و پلان اعمار افغانستان نوین را روی دست میداشت باید در طی ۸ سال زمامداری اش، عملی میگردید و یا در مسیر تطبیق پلان قرار می داشت. از نتایج پلانهای ۵ ساله و هم پلانهای بعدی صرفاً میتوان از ازدیاد در کشت، تولید و توريد مواد مخدر (که متأسفانه مقام اول را در این رابطه افغانستان در جهان دارد) یادآور شد که بنابر اطلاعات ارایه شده اخیر کارمندان عالیرتبه دولت آقای کرزی در قاچاق مواد مخدر دست دارند و از جمله ۷۵ تن ایشان را دولت امریکا به صورت زنده و یا اجساد شان را تقاضا میدارد و از طرف دیگر معتاد شدن روز افزون هموطنان ما به مواد مخدر است و همچنان فقر، بیکاری، فساد، بی خانه گی همه محصول نظام و زمامداری آقای کرزی و گروپ کاری اش است. ولی حالا چی پلان دارد که بدون عمل مانده است و برای تطبق آن وقت میخواهد و اگر کدام برنامه انکشاف ملی و توسعه و بازسازی و به خاطر بهبود زنده گی مردم افغانستان را در فکر خویش می پروراند چرا قبل از پروگرام انتخابات و برگزاری کمپاین آن مطرح نکرد؟ و آن را انجام نداد؟ تا در جمله سایر کارها و برنامه های انجام یافته سرکهای مناطق مرکزی افغانستان مناطق بامیان و ولسوالیهای مربوط به آن و مناطق بهسود و دایکندی و غیره، پخته و قیرریزی می شد و امروز مردم مناطق مذکور به افتخار و آواز بلند یادآور می شدند و هم در رابطه به توسعه و ارتقای واحد های اداری مناطق مذکور که به ولسوالیها و ولایات جدید التأسیس در مناطق متذکره بدون پرابلم می بود که البته ارتقاء و توسعه ادارات و ارگانهای قدرت دولتی محلی طبق ارقام نفوس و مساحت اراضی محلات و مناطق مورد نیاز و هم پرابلمهای مسکونین مناطق مورد بحث طبق قانون صورت میگیرد و گرنی این وعده ها در طی یک کمپاین انتخاباتی از نظر مفسرین خیلها ناوقت است و هم در آن پُستهای مهم و کلیدی دولت که پُستهای تخصصی، مسلکی و هم ملی است که برای

ملت افغانستان تعلق دارد تا افرادی به این پُست‌ها جاگزین و گماشته شوند که در جهت سرنوشت ملت افغانستان و رفع پرابلم‌های موجود احساس مسؤولیت بزرگ وطنی و ملی داشته باشد و از عهده کارهای مربوط مسؤولانه و با درایت لازم بدر آیند.

در چنین شرایطی که افغانستان به یک رئیس جمهور مدبر، دانشمند، کار فهم، با تجربه کاری و دولت دار نیازمند است تا جامعه و زنده گی غرق شده و فروریخته مردم را از این ورطه فلاکت نجات داده و به ساحل زنده گی مرفه پیاده سازند. بازهم با سرنوشت مردم و ملت مظلوم و عقب نگهداشته شده قرون وسطایی بازی شود به روی و صورت مردم رنگهای مختلف و کشنده پاش داده می شود تا با رنگین نشان دادن برنامه های کهنه شان چشمان مردم را خیره کرده و به تصامیم درست و دقیق غرض بیرون رفت و نجات خویش در تدوین وضعیت مرگبار و کشنده نیابند.

بازهم با تقسیم پُست‌ها و اعاده حیثیت شخصیت‌های زدوده شده و تاریخ زده در عصر نو به تکرار، زنده گی ملت‌ها را به عقب بی اندازند و به تاریکی‌های قبل همچنان فرو ببرند. از جمله حامد کرزی به هیچوجه خواهان تغییر و تحول در نظام و به وجود آوردن یک نظام نوین و دموکراسی در جامعه نیست و میخواهد تا یک دولت و حاکمیت فردی را به وجود آورد و از وجود زورمندان و زروگویان دیگر با دادن امتیاز و پُست‌های عالی به نفع خویش استفاده کند.

از جانب دیگر پول سرسام آوری را که منبع اش معلوم نیست بدون حد و مرز به مصرف می رساند تا بتواند از طریق مصرف گزاف نیز نتایج انتخابات را به نفع خویش خریداری کند. طوریکه کمیسیون انتخابات از چگونه گی مصارف کاندیدان طی یکماه گزارش ارایه کردند که حامد کرزی ۸۵ میلیون افغانی را به مصرف رسانیده بود که شاید اکنون مصارف

مذکور دو چند و یا بالاتر از آن رسیده باشد. در حالیکه کرزی طی گزارش دیگری از مجموع دارایی شخصی خویش مبلغ ۵ ملیون افغانی را با درنظرداشت زیورات خانمش تذکر داده بود، که به جز این ۵ ملیون افغانی هیچ گونه دارایی دیگری ندارد.

چرا ملت افغانستان این موضوع را مورد سوال قرار نمیدهند؟ که در صورتیکه آقای کرزی ۵ ملیون افغانی داشت، این مبلغ دیگر و یا مصارف را کی می پردازد و از کدام بودجه به مصرف میرسد؟

در نتیجه این به ملت افغانستان تعلق دارد و رسالت و مسؤولیت فردی هر شخص وطنپرست و مردم دوست و با احساس است که تا با استفاده از فرصت که در جلو ما قرار دارد و با درنظر داشت نقش عوامل خارجی و قدرتهای بزرگ که در رابطه به سرنوشت آینده افغانستان، موقف و منافع شان در آینده کشور که در رقابت همدیگر هستند و جستجوی ایجاد حکومت دست نشانده شان را عملی نمایند و نقش شان تا حدی تعیین کننده هم است، زیرا که عده اجیران و گماشته گان شان را هم دارند که در لباس و چهره های ملی به نفع باداران شان در فعالیت و دست و پا زنی به سر می برند. ولی بازهم با وجود وقت اندک و فرصت ناچیز با ثبات و هماهنگی وطنپرستانه و همبسته گی ملی مردم و ملت ما، دستهای شان را متحد و فشرده بسازند و متحداً می توانند غرض تعیین سرنوشت کشور یک شخص ملی و وطنپرست و دولت واقعی به مردم و وفادار به منافع ملت افغانستان از بین کاندیدان موجود و مطرح به حیث مسؤول و زمامدار آینده امور دولت افغانستان برگزینند و اگر چنان شخصی مورد اعتماد شان نیست و اعتماد شان را برآورده نمی کند و در بر ندارد تا به حیث زعیم ملی کشور نقش ایفاء و به خصوص روشنفکران کشور با سهم و نقش روشنفکرانه شان هم نیروهای مترقی و دموکرات را با

نظر واحد گردآورده و با رسالت علمی و وطنی شان هموطنان عزیز را آگاهی بخشند تا فریب وعده های غیر علمی و خوش باورانه اشخاص و کاندیدان را که فرصت طلب و معامله گر هستند ، نخورند و شخصیت، ظرفیت و اتوریتته پُست ریاست جمهوری کشور و صدر رهبری جامعه افغانستان را ندارند و وعده های غیر عملی، غیر واقعی و خیالی شان را برملا کرده و بر ضد آن مبارزه نمایند و نگذارند تا ۵ سال آینده شان نیز باز به دشواریهای بیکاری، فساد اجتماعی و رشوه و فساد در دستگاه دولت و نظام دولتی سپری نمایند و بازهم یأس و افسوس را با خود همراه داشته باشند!